

253. Kerstmis 2011

De inhoud van deze preek is gebaseerd op het Evangelie van Johannes, te beginnen met hoofdstuk 1, vers 1 en op het geheime Boek van Johannes (Codex II, boek 1 pag. 6; strofe 19 e 20) uit de Nag Hammadi Geschriften

Lieve mensen

25 december 2011

Met Kerstmis vieren we de geboorte van het Christuslicht in ons. Dit is een zeer bijzonder licht. Het is het inwonende Licht van goddelijke aard.

Deze goddelijke vonk is in ieder van ons aanwezig, in ons hart.

De mens die zich weer verbindt met zijn goddelijke vonk in het transcendente verkrijgt daardoor innerlijk weten. Dit verdrijft alle onwetendheid, het ontsluit de Waarheid en het herstelt de liefde in hem. Daardoor bouwt hij aan het Koninkrijk der Hemelen in zichzelf. In dit Koninkrijk is Liefde namelijk Koning.

Voor dit bouwen is tijd en aandacht nodig. Het geven van tijd en aandacht zorgt voor groeiend bewustzijn en voor groei van de intuïtie.

Op een bepaald moment breekt met behulp van die intuïtie het inzicht door dat we één zijn met God. Dit opent de weg naar het leven vanuit die eenheid. Daarna volgt een proces waardoor het contact met God steeds sterker wordt. Na innerlijke schoonmaak begint het Licht te stralen. Als dit gebeurt dan drukt die mens zijn goddelijkheid uit. Het goddelijke neemt de overhand en uiteindelijk staat de Christus in hem op. Langs die weg wordt de mens het Licht der wereld. Het inwonende Licht straalt dan voluit. Dit verlichten gebeurt als we er verbinding mee maken, anders niet.

Het accepteren van het inzicht dat het goddelijke in ons aanwezig is, is daarom een zeer essentiële stap in de geestelijke ontwikkeling. Kerstmis is een mooi moment om ons daar bewust van te worden. Door die bewustwording accepteren we het goddelijke in ons. Dit is een belangrijke reden om Kerstmis te vieren.

Jezus heeft zich aan de mensheid getoond in zijn goddelijke natuur, terwijl hij mens was. Het is de bedoeling dat elk mens dit niveau bereikt. Daar heeft hij zich 2000 jaar geleden voor ingezet.

Als wij dit niveau bereiken zijn ook wij het leven Meester. Alle zekerheden waar een mens zich aan vasthoudt verdwijnen op dat moment. Dat wat zekerheid bood, sterft en er ontstaat leven dat gebaseerd is op goddelijke inzichten.

Als de menselijke natuur doortrokken wordt van de goddelijke natuur – en dit gaat stap voor stap – dan verruimt het bewustzijn en verandert de zienswijze. Daarom is het zinvol om de aandacht in ons leven te verdelen tussen de buiten- en de binnenwereld. In de binnenwereld vinden we het Licht dat elk mens verlicht.

Met Kerstmis vieren we ook de komst van Jezus die de mensheid heeft duidelijk gemaakt dat aandacht voor God in zijn binnenkamer noodzakelijk is. In die binnenkamer kan de mens één worden met God en daardoor effectief meewerken aan de realisering van het plan van God. Concreet betekent dit dat je vanaf dat moment God de kans geeft jou leven te besturen. Regelmatige afstemming op je goddelijke bron zorgt er voor dat dit gebeurt.

Jammer genoeg is de manier van afstemming verloren gegaan na de eerste paar eeuwen van het christendom. Dat wat verloren gegaan is vinden we nu terug in de Nag Hammadi Geschriften. Die innerlijke afstemming kan door middel van meditatie die je in het transcendente brengt. Dit maakt de weg vrij voor het Licht der Wereld. Dat Licht kan dan onbelemmerd naar buiten stralen en daarmee verlicht het de wereld. Moge dit zo zijn. Ik wens ons allen een gezegende Kerst.

Theo Mensink

252. Juist handelen

De inhoud van deze preek is gebaseerd op het Evangelie van de Waarheid (Codex I, Boek 3, pag. 30 en 31) en het Evangelie van Thomas (Codex II, Boek 2, logion 22) uit de Nag Hammadi Geschriften

Lieve mensen

18 december 2011

Juist handelen is pas juist als het goed is voor de omgeving en voor jezelf. Omdat jij zelf en de omgeving voortdurend veranderen kan iets op dit moment juist zijn en vijf jaar later niet meer.

Zolang het handelen op een lijn ligt met de goddelijke wetten is het juist. Van al die goddelijke wetten is liefde de grootste wet. Liefde is de belangrijkste graadmeter voor de juistheid van handelen.

Het doel van alle goddelijke wetten is om de stroom van evolutie voort te duwen. Deugden zijn in overeenstemming met de goddelijke wetten. Elke niet-deugd gaat daar tegenin.

Als de geest doortrokken is van de goddelijke kwaliteit van het Zelf dan beweegt ze zich in de richting van evolutie. Daarom is meditatie die je in contact brengt met het transcendente zo wezenlijk voor de geestelijke ontwikkeling van de mens. Dat contact zorgt voor het toenemen van de goddelijke natuur in je menselijke natuur.

Juist handelen is daarmee afhankelijk van de kwaliteit van je hart. En om je zelf niet neer te drukken is het verstandig om als vertrekpunt vast te stellen dat de kwaliteit van je hart goed is. Neem dit als basis.

Maar .....om het morgen toch beter te doen is het een goede zaak om de kwaliteit van je hart te verhogen. Om die kwaliteit beter te maken is afstemming op je innerlijk nodig. Want daar bevindt zich iets dat goddelijke kwaliteit heeft.

Afstemming op dit innerlijk leidt uiteindelijk tot het verkrijgen van je erfdeel. Iedereen krijgt uiteindelijk het zelfde erfdeel, of je nu lang of kort in de wijngaard werkt. Allemaal één penning. Niemand krijgt een extra bonus, niemand is uitverkoren.

Op de weg naar het verkrijgen van het erfdeel nemen de deugden in je toe. Dit wil zeggen, je doet steeds meer wat deugd naar goddelijke maatstaven. En dus handel je goed, beter, best en dat is juist.

En als je uiteindelijk het leven meester bent, dan handel je altijd juist.

Je wordt het leven Meester als je de geestelijke ladder beklimt.

Meesterschap is identiek aan het opstaan van de Christus in je. En van Christus weten we dat hij Meester was en altijd juist handelde. Hij gaf ons het voorbeeld. En hij reikte ons de Weg aan.

Door het innerlijke pad te volgen dat hij aanreikte komen de essenties van het mens zijn omhoog. Die essenties tonen zich met het beklimmen van de geestelijke ladder steeds meer en dat schept vreugde voor jezelf en anderen. Dan wordt het leven genieten en de harmonie neemt toe.

Al die laddertjes die door mensen beklommen worden zorgen er voor dat er een wereld ontstaat die we verlangen. Een wereld waarin het plezierig is om in te leven en velen juist handelen.

Theo Mensink

251. Goddelijke liefde

De inhoud van deze preek is gebaseerd op het evangelie volgens Filippus (Codex II, Boek 3, strofe 110 en 111) uit de Nag Hammadi Geschriften

Lieve mensen

11 december 2011

De boeken die in Nag Hammadi gevonden zijn in 1945 hebben als rode draad innerlijk weten; gnosis. Innerlijk weten in combinatie met ervaringen van goddelijke energie uit de eigen bron zorgen er voor dat de mens volmaakt kan worden.

Een volmaakt mens is een vrij mens. Een vrij mens leeft in overeenstemming met de goddelijke wetten. Dit wil zeggen, dat hij leeft in overeenstemming met de grondwet van het universum.

De maker van die grondwet is God.

God is liefde en dus zijn de goddelijke wetten allemaal gebaseerd op liefde.

Een volmaakt mens draagt daarom pure liefde in zijn hart. De zuiverheid van zijn goddelijke bron treedt steeds naar voren.

Een mens die dat niveau bereikt heeft, dient zijn medemensen uit liefde. Zo'n mens schenkt de ander wat hij zelf ontvangen heeft.

Door dagelijks contact met de eigen goddelijke bron groeit volledig innerlijk weten. Tegelijkertijd groeit ook de ervaring met de goddelijke energie uit die bron. Die twee vormen het pad waarvan Jezus spreekt als hij zegt: *"Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven."*

Met als resultaat: *“De Vader en Ik zijn Een.”*

Het is die eenheid die zorgt voor een permanente liefdesstroom. Jezus noemt die stroom; Leven.

Laten we daarom blij zijn dat de N. H. Geschriften gevonden zijn. En ook blij zijn dat de VKK deze heeft toegevoegd aan de Bijbel.

Die toevoegingen zorgen er voor dat het christendom gerevitaliseerd kan worden.

Het proces van revitalisering is afhankelijk van wat wij met de boodschap van innerlijk weten doen.

Maken wij er volop gebruik van dan zal liefde het gevolg zijn.

De energie van liefde is in staat alles te doordringen. Terwijl dit gebeurt, ruimt het alles op wat niet zuiver is.

Er is heel veel niet zuiver in de wereld.

Er moet nog heel veel worden opgeruimd. Dit schoonmaakproces begint in de mens en zet zich voort via onze handelingen in de maatschappij.

Daarom eindigen we elke mis met: *Wij die verkwikt zijn door Uw hemelse gaven, bidden U, o Heer, dat Uw genade innerlijk zo in onze harten zij gegrift, dat zij zich in al onze handelingen openbare.*

Die zelfde hemelse gaven komen ook omhoog in ons hart als we contact leggen met de transcendente bron in ons zelf. Door meditatie die je in die bron brengt vindt dit proces ook plaats. Je kunt het zelf in werking zetten, God doet de rest.

Jezus en de apostelen maakten gebruik van deze vorm van meditatie. Zij dompelden regelmatig onder in de geestelijke wateren. Dit schonk hen innerlijk weten en enkelen in dat leven zelfs volmaaktheid. Bedenk daarbij dat God zowel in ons is als om ons heen.

Theo Mensink

250. Zelfvergetelheid

De inhoud van deze preek is gebaseerd op de eerste brief aan de Tessalonicensen (5: 11,14-16, 17b,19,21-23) en op de lessen van Sylvanus (Code VII, Boek 4, pag. 91 en 92) uit de Nag Hammadi Geschriften

Lieve mensen

4 december 2011

Zelfvergetelheid is een wat uit de tijd geraakt woord. Zelfvergetelheid kan op twee manieren worden opgevat.

Te eerste als het vergeten van de eigen persoon. In die zin betekent het je inzetten voor anderen met voorbijzien van jezelf.

De tweede betekenis is: in je eigen bron terugkeren, in het Zelf.

Door middel van meditatie kun je je terugtrekken in het Zelf, de bron waaruit je bent voortgekomen.

Dit terugtrekken in het Zelf leidt er op den duur toe dat je als mens gevestigd raakt in het Zelf.

Als je daarin gevestigd bent, dan blijf je in alle omstandigheden bij je Zelf. Daardoor raak je niet uit balans, word je niet uit het lood geslagen door anderen of externe factoren.

Als je je volledig inzet voor anderen zonder dat je in het Zelf gevestigd bent, dan loop je de kans dat je opbrandt. We kennen dit verschijnsel als burn-out.

Heb je een evenwicht gevonden tussen aandacht voor jezelf en de ander dan gebeurt dit niet.

Het vasthouden aan dit evenwicht is moeilijk omdat de wereld om je heen steeds verandert. Steeds wordt er een ander beroep op je gedaan en steeds opnieuw moet je je grenzen stellen.

Maar als je helemaal in het Zelf gevestigd bent dan word je voortdurend gevoed vanuit de bron in je die nooit opdraakt.

In het epistel van vandaag worden we aangemoedigd om de zwakken te steunen, geduld te hebben met iedereen, geen kwaad te vergelden, steeds te streven naar het goede etc. etc.

Gelukkig staat er ook bij: *“Blus de Geest niet uit”*.

Dit is een verwijzing om met de goddelijke kern verbonden te blijven. Doe je dit niet dan blus je de Geest uit. Dit blussen gebeurt ongemerkt, omdat je door het steunen van anderen steeds naar buiten bent gericht. De aandacht voor het innerlijke verslapt daardoor en zo ontstaat het blussen.

Om duidelijk te maken hoe je voorkomt dat je de Geest blust staat er een verwijzing over Zelfvergetelheid bij. *“In Zelfvergetelheid moge heel uw wezen, geest, ziel en lichaam bewaard worden tot de komst van Christus”*.

Hier gaat het om de tweede betekenis van Zelfvergetelheid, in je eigen bron terugkeren totdat de Christus in je opstaat. Beter begrijpbaar door het te vervangen door: totdat je menselijke natuur is vervangen door de goddelijke natuur.

En dit is de strekking van de evangelielezing uit de lessen van Sylvanus.

Sylvanus zegt: *“Luister naar mijn raad, kies voor jezelf de zijde van het goddelijke”*.

Daardoor maak je jezelf heel en zul je behoren tot de huisgenoten van God.

Dit is het grote doel van al onze levens op aarde.

Om dit doel te bereiken vindt in de kerstperiode een grote geestelijke uitstorting plaats van 21 december t/m 6 januari. De twaalf heilige dagen rond Kerst.

God steunt op die manier elk jaar weer de mensheid collectief in het streven naar een hoger niveau van bewustzijn. Het maakt ons in die periode stil zoals de goddelijke bron stil is.

Laten we daar nu even bij stilstaan voor we de draad van de Eucharistieviering weer oppakken.

Theo Mensink

249. Onderscheidingsvermogen

De inhoud van deze preek is gebaseerd op het Evangelie van de Waarheid (Codex I, Boek 3, pag. 29, 30 en 22) uit de Nag Hammadi Geschriften

27 november 2011

Lieve mensen

Om onderscheid te kunnen maken moet je verschillen kennen.

Iemand die het onderscheid kent tussen wat werkelijk en blijvend is, tegenover het aardse, het vergankelijke, heeft het vermogen om te onderscheiden wat essentieel is voor zijn evolutie.

De weg naar het ontwikkelen van dit vermogen tot onderscheid verloopt via innerlijke weten.

Dit is de weg waarvan Jezus in der tijd tegen Jacobus zei: *zonder innerlijk weten lukt het niet je zelf te bevrijden, te verlossen*.

Het innerlijk weten is dus heel essentieel.

De poort naar de weg die leidt tot innerlijk weten, gaat open op de dag dat je als mens ontwaakt. Op die dag besef je dat er meer is tussen hemel en aarde dan dat wat zichtbaar is. Je wordt geestelijk wakker.

En zoals gebruikelijk na het wakker worden krijg je een gevoel van honger.

De eerste stappen op het geestelijke pad kun je daarom zien als je geestelijke ontbijt. Smaakt het goed dan wil je meer. Dit “meer” zoek je op door geestelijk te verstillen. In dit verstillen leg je contact met de kern van je wezen. Door dat contact begint er een proces van schoonmaak, van zuivering.

Soms bevalt je die schoonmaak niet, haak dan niet af.

Besef dan dat je innerlijke bron bezig je schoon te maken en dat je rommel los laat die je in het verleden hebt opgeslagen. Soms komt er zelfs heel veel rommel vrij en dat voelt niet lekker. Dit kan bestaan uit verdriet, onverwerkte emoties of stress. Dan loopt er even een olifant door je geestelijke porseleinkast. Geef die olifant even de ruimte.

Na het vertrek van die olifant gaat het weer goed en keert de honger naar meer terug. Zo ontwikkelt zich het geestelijke proces.

Tijdens en na de schoonmaak ontstaat geestelijk inzicht. Samen met innerlijke ervaringen leidt dit tot innerlijk weten.

In dit proces worden langzamerhand heel andere dingen belangrijker dan zaken in het verleden. De onzichtbare en innerlijke wereld trekken de aandacht, het bewustzijn groeit. Er ontstaat evenwicht tussen aandacht voor aardse en geestelijke zaken.

Dit verschuiven van interesse duidt op de ontwikkeling van het onderscheidingsvermogen.

Dan wordt waar wat in de 1^e lezing staat: *Gelukkig de mens die zal terugkeren en tot zichzelf ontwaakt.*

In de 2^e lezing wordt dit nog een stap verder gevoerd. Daarin lezen we: *Iemand die kennis heeft (innerlijk weet) doet de wil van de Heer die Hem roept.*

Die roep komt van binnenuit.

Het proces dat dan plaatsvindt ligt op een lijn met het vervangen van je menselijke natuur voor je goddelijke natuur die in ieder van ons opgeslagen ligt.

Dit proces van menselijk naar goddelijk daar is het om te doen.

Theo Mensink

248. Volharding op het pad

De inhoud van deze preek is gebaseerd op de Handelingen van Petrus en de twaalf Apostelen (Codex VI, Boek 1, pag. 5 en 6) en op het Evangelie van Thomas (Codex II, Boek 2, logia 3 en 2) uit de Nag Hammadi Geschriften

13 november 2011

Lieve mensen

Een man op een plein bood parels aan. Zijn naam was Lithargoël. Deze naam: hindeachtige steen. Wel iets bijzonders.

Hij nodigde iedereen uit om naar zijn stad te komen die Woonplaats heet. Daar zou iedereen een parel ontvangen.

Voorwaarde was dat ze zelf de weg naar die stad moesten gaan. Daar zouden ze een parel ontvangen. Niemand geloofde hem, daarom bood hij ze aan, aan armen en bedelaars. Deze konden zich niet voorstellen dat ze de parels "om niet" zouden ontvangen, maar toch waren ze nieuwsgierig. Ze dachten dat de weg naar die stad wel erg moeilijk zou zijn en vroegen daarover aan Petrus. Petrus vertelde hen dat hij gehoord had van allerlei ontberingen en moeilijkheden op de weg naar die stad.

Petrus vroeg het aan de man, die zei: *Niemand is in staat die weg te gaan, behalve diegene die alles wat hij bezit verzaakt en iedere dag van pleisterplaats naar pleisterplaats vast.*

En hij schetste daarna de aard van de moeilijkheden op het pad.

Met het vasten op de pleisterplaats wordt het opzoeken van de stilte bedoeld, dag in- dag uit. Dat zorgt er voor dat je als mens jezelf onthecht van aardse zaken. Als die onthechting compleet is kom je in de Woonplaats aan.

Om dit te doen is kracht en volharding nodig, anders kom je er niet. Die kracht en die volharding vind je in je binnenste op de pleisterplaats. Daarom is het nodig, dag in – dag uit, de stilte in je op te zoeken.

De naam van de stad wordt door de man met de parels "Negen Poorten" genoemd. Hij duidt daarbij op het sluiten van de negen lichaamspoorten tijdens het opzoeken van de innerlijke pleisterplaats: ogen, oren, neus, mond en uitscheidingsorganen. Kortom, afgesloten van de buitenwereld, om volledig bij je innerlijk te komen op je eigen pleisterplaats.

De tiende poort waarover hij spreekt is de poort van je hart. Dat is de verhevenste poort. Want achter die poort verblijft God.

In het evangelie van Thomas wordt die plaats 'hemel' genoemd.

Afdalen in die plaats na het sluiten van de negen poorten leidt er toe dat je jezelf leert kennen tot in de kern en daarmee God. Want die kern is goddelijk.

Het is duidelijk dat met het proces van afsluiting van de negen poorten meditatie wordt bedoeld die je in de transcendentale Heerlijkheid brengt.

Het pad dat leidt tot volledige eenwording met die kern is moeilijk om te gaan - maar schrik niet - het is niet onbegaanbaar.

Het verlangt volharding, doorzettingsvermogen, terwijl je bezig bent je leven te leven.

Dit is zo, omdat onwetendheid en het "ik" in de weg zitten.

Onwetendheid wordt geleidelijk verdreven door innerlijk weten en het "ik " door de invloed van het goddelijke.

Het mooie is dat ergens op dit pad de morgengloed gloort. Dit gloren moedigt aan om te gaan voor het Licht van de volle dag. En dat Licht is de parel, symbool van de ware wezenskern van de mens, de ziel.

Theo Mensink